

do wydania rozporządzenia określającego sposób ich powoływania i określania szczegółowych zadań (art. 13).

Istotnym zmianom ulegną przepisy regulujące organizację działalności prasowej (rozdział 3). Rozszerzony zostanie katalog form działalności podlegającej rejestracji. Obecnie obowiązek ten nałożony jest tylko na czasopisma i dzienniki. Po wejściu w życie ustawy dotyczyć będzie każdego innego środka komunikowania społecznego, jeżeli liczba jego odbiorców wynosi co najmniej 50 000. Ze względu na różnorodność form działalności niezbędne jest wydanie przez ministra właściwego do kultury i dziedzictwa narodowego rozporządzenia określającego sposób ustalania liczby odbiorców danego rodzaju środka komunikowania społecznego.

Brak jest uzasadnienia dla podtrzymania dotychczasowego systemu rejestracji działalności prasowej jako zadania sądów powszechnych na poziomie sądu okręgowego. Projekt zakłada, że podmiotem wykonującym to zadanie będzie nowo powołany Krajowy Instytut Wolności i Rzetelności Środków Komunikowania Społecznego dysponujący odpowiednim zapleczem merytorycznym i organizacyjnym. Krajowy Rejestr Środków Komunikowania Społecznego służący do rejestracji będzie rejestrem publicznym w rozumieniu ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Należy podkreślić, że mimo zwiększenia liczby podmiotów podlegających rejestracji, procedura zostanie ułatwiona przez wprowadzenia elektronicznego systemu składania wniosków. Pozostałe wymogi formalne i zasady rejestracji, a także odmowy rejestracji nie ulegają zmianie. Obowiązek rejestracji – jak do tej pory – nie będzie dotyczył dostawców usług medialnych w rozumieniu ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz działalności Polskiej Agencji Prasowej.

Obecnie opłata sądowa za wpis do rejestru dzienników i czasopism wynosi 100 złotych. Projekt ustawy ustala opłatę w wysokości 200 złotych. Mimo znacznego zwiększenia jej wysokości należy uznać, że jest adekwatna do tego rodzaju działalności rejestrowanej.

Całkowitą nowością będzie objęcie przepisami ustawowymi praktyki używania sztucznej inteligencji (definiowanej jako samouczący się system informatyczny) do opracowywania materiałów w środkach komunikowania społecznego. Ustawodawca musi uwzględnić, że już obecnie jest ona wykorzystywana w wielu mediach do tworzenia w całości lub części materiałów prasowych, audiowizualnych. Przyjmując, że jest to zjawisko, którego nie da się wyeliminować w działalności redakcji, wydawców i dziennikarzy proponuje się nałożenie obowiązku przekazywania informacji, że opublikowany materiał powstał przy użyciu sztucznej inteligencji (art. 31).